

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 658/2004 НА КОМИСИЯТА

от 7 април 2004 година

за въвеждане на окончателни защитни мерки за вноса на определен вид приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-конкретно мандарини и др.)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 3285/94 на Съвета от 22 декември 1995 г. относно общи правила за внос и за отмяна на Регламент (ЕО) № 518/94 ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2474/2000 ⁽²⁾, и по-специално членове 7 и 16 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 519/94 на Съвета от 7 март 1994 г. относно общи правила за внос от определени трети страни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1765/82, Регламент (ЕИО) № 1766/82 и Регламент (ЕИО) № 3420/83 ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) № 427/2003 ⁽⁴⁾, и по-специално членове 6 и 15 от него,

след консултации с Консултативния комитет, създаден по член 4 от Регламент (ЕО) № 3285/94 и респективно от Регламент (ЕО) № 519/94,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 20 юни 2003 г. испанското правителство информира Комисията, че тенденцията при вноса на приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-конкретно мандарини и др.) показва, че се налага въвеждането на защитни мерки съгласно Регламент (ЕО) № 3285/94 и Регламент (ЕО) № 519/94, представи информация, която съдържа налични доказателства, както е определено на основание член 10 от Регламент (ЕО) № 3285/94 и член 8 от Регламент (ЕО) № 519/94, и поиска Комисията да вземе защитни мерки в съответствие с посочените инструменти.

(2) По твърдение на Испания в последно време вносът на съответния продукт е отбелязал значително и рязко нарастване както в абсолютна стойност, така и в относителна стойност спрямо производството и потреблението в Общността. Освен това, Испания заяви, че прирастът на обема на вноса в Европейската общност е оказал отрицателно въздействие върху равнището на цените в Общността, както и върху пазарния дял и обема на реализираната продукция от производителите в Общността, причинявайки им по този начин

¹ ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 53.

² ОВ L 286, 11.11.2000 г., стр. 1.

³ ОВ L 67, 10.3.1994 г., стр. 89.

⁴ ОВ L 65, 8.3.2003 г., стр. 1.

сериозна вреда и загуби. Испания също така настойчиво поиска да се приемат защитни мерки на Общността като въпрос, който не търпи отлагане.

(3) Комисията информира всички държави-членки за създалата се обстановка и проведе консултации с тях относно правилата и условията за внос, тенденциите при вноса и сериозната вреда или заплаха, произтичаща от тях, а също така и за различните аспекти на икономическата и търговска ситуация по отношение на въпросните продукти, произвеждани в Общността.

(4) На 11 юли 2003 г. Комисията започна разследване относно сериозните вреди или заплахата, произтичаща от тях за производителите в Общността, които произвеждат продукти, сходни или пряко конкурентни на вноския продукт.

(5) След провеждане на предварително разследване, Комисията наложи временни защитни мерки за вноса на определени видове приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-конкретно мандарини и др.) съгласно Регламент (ЕО) № 1964/2003 на Комисията ⁽¹⁾ от 7 ноември 2003 г.

(6) Комисията премина към цялостно разследване във връзка с съответния продукт и проведе официални консултации с производителите износители и вносителите, както и с техните представителни асоциации, за които е известно, че са засегнати, с представителите на страните износителки и с производителите в Общността.

(7) Някои производители износители, производители в Общността и вносители представиха писмените си коментари. Всички заинтересовани страни, които поискаха да бъдат изслушани в рамките на поставения срок и които отбелязаха, че е възможно да бъдат засегнати от резултата от проучването, както и че има конкретни причини, поради които се налага да бъдат изслушани, бяха изслушани. Устните и писмените забележки, представени от заинтересованите страни, бяха разгледани и взети под внимание при достигане до окончателните констатации. Комисията потърси и провери достоверността на цялата информация, която тя счита за необходима, с цел вземане на окончателно решение.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ РАЗСЛЕДВАНЕТО

2.1. СЪОТВЕТЕН ПРОДУКТ И СХОДЕН ИЛИ ПРЯКО КОНКУРЕНТЕН ПРОДУКТ

2.1.1. Съответен продукт

(8) Продуктът, по отношение на който Комисията бе информирана, че очерталите се тенденции при вноса показват, че се налага въвеждането на защитни мерки, представлява определен вид приготвени или консервирани мандарини (включително танжерини и сатсуми (*satsumas*), кlementини, *wilkins* и други подобни цитрусови хибриди без прибавка на алкохол, но с прибавка на захар (наричан по-нататък „съответния продукт“).

(9) Понастоящем съответният продукт се класира под кодове по КН 2008 30 55 и 2008 30 75. Тези кодове по КН се отнасят до съответния продукт, намиращ се в директна опаковка,

¹ ОВ L 290, 8.11.2003 г., стр. 3.

респективно с нетно съдържание, превишаващо 1 kg и с нетно съдържание, непревишаващо 1 kg.

(10) Разследването показва, че съответният продукт се получава чрез обелване или разделяне на части (сегменти) на плода от определени сортове дребни цитрусови плодове (предимно сатсуми (*satsumas*)), които впоследствие се поставят в опаковки в среда от захарен сироп, с процентно съдържание на захар от 14 до 16 %. Обелването и разделянето на плода на сегменти може да се извършва както на ръка, така и машинно.

(11) Съответният продукт се произвежда с различни тегла, за да отговори както на изискванията на потребителите като цяло, така и на изискванията на фирмите, предлагащи кетъринг услуги и на хранително-вкусовата промишленост. Основния дял от потребителския пазар е зает от опаковките от 312 g нето тегло/(175 g отцедено тегло на плода), въпреки че се увеличава дела на продажбите, който се пада на по-голямата опаковка, съответно от 850 g/(480 g). Опаковките с по-големи размери, по-специално тези от 2,65 kg /(1 500 g) и 3,1 kg/(1 700 g), се използват от фирмите, предлагащи кетъринг услуги и от хранително-вкусовата промишленост, като най-разпространен се явява размера от 2,65 kg.

(12) Сатсумите (*satsumas*), клементините и другите дребни цитрусови плодове най-често са известни под общото наименование „мандарини“. Повечето от тези различни културни сортове плодове са подходящи за консумация в прясно състояние, или за производството на сокове и за консервиране. Сортовете са сходни и в действителност пресните мандарини (включително танжерини и сатсуми (*satsumas*)), клементините, *wilkins* и подобните цитрусови хибриди всички се включват в един шестцифрен код по КН (0805 20).

(13) Някои от производителите износители твърдят, че не само консервираните мандарини, но и всички консервирани плодове, следва да бъдат разглеждани като един общ продукт от съответния вносен продукт.

(14) Комисията отхвърли този аргумент и потвърди, че между консервирани мандарини и други видове консервирани плодове съществува разлика. Пресните плодове, от които се произвеждат други видове консервирани плодове имат различни шестцифрени кодове по Комбинираната номенклатура. Вярно е, че консервираните мандарини и другите консервирани плодове се включват в код 2008 по Хармонизираната система (ХС), но в същото време обаче в него се включват и други различни продукти. Поради това, самото включване в код 2008 по ХС не се счита за важен фактор. Докато различни видове консервирани плодове, от един сорт или от смесени сортове, притежават някои сходни характеристики (например продължителен срок на съхранение, консервиране в захарен сироп или в естествен плодов сок), то в същото време вкуса, текстурата, размера, формата и оцветяването на продуктите се различават при консервираните плодове, а и те не могат да се използват като готов заместител на консервираните мандарини. Въпреки, че всички тези консервирани плодове са храни, основните им крайни потребители също са различни. Освен това, производственият процес, свързан с всеки продукт е различен (в зависимост от това дали се налага плода да бъде изсушен, обелен, нарязан на малки парченца или напречно на резенки, или разделен на части - сегменти).

(15) Друг аргумент бе този, че приготвените и консервираните плодове и пресните плодове представляват един вносен продукт – обект на разглеждане. Този аргумент също бе отхвърлен. Приготвените и консервираните плодове се класират в кодове, които са различни от четирицифрените кодове за пресните плодове. Пресните плодове не се преработват и имат

ограничен срок на съхранение. По принцип, пресните плодове се измиват, обелват, изчистват от костилките, нарязват на резени или на малки парченца или се преработват по някакъв друг начин от крайния потребител. Като правило се смята, че пресните плодове притежават различни характеристики, като вкус, текстура и др. от тези на приготвените и консервираните плодове, както и че имат различни крайни употреби.

(16) Независимо от факта, че разглежданият продукт може да бъде произвеждан от редица различаващи се един от друг видове дребни цитрусови плодове, че може да е с различно качество и че е поставен в директна опаковка с най-различни размери, проучването на Комисията сочи, че всички тези плодове притежават еднакви или сходни физически характеристики, употреби и начини на приложение. Съобразно това, решението на Комисията е, че съответният продукт съставлява само един продукт, който се включва в съответните кодове по КН, изброени по-горе.

2.1.2. СХОДНИ ИЛИ ПРЯКО КОНКУРЕНТНИ ПРОДУКТИ

(17) Комисията е проучила дали продуктът, който се произвежда от производители в Общността (оттук нататък наричан „сходен продукт“), наподобява съответния продукт.

(18) Съответният продукт се произвежда в различни класове качество, които по принцип са приблизително с 10 % или по-малко наранени сегменти от плода (наричани „желано“ качество). Всички останали класове се наричат „стандартно“ качество. Някои износители и вносители, работещи в сътрудничество помежду си, заявиха че консервираните мандарини, произхождащи от Китайската народна република (КНР) са с по-добро качество в сравнение с мандарините с произход от ЕС, защото са белят на ръка, като излязоха с твърдението, че внасяните от КНР мандарини обикновено съдържат по-нисък процент наранени сегменти от плода. Независимо обаче, че голяма част от вносите продукти са с произход от КНР, е налице противоречиво доказателство по отношение на качеството/очакваното качество на съответния продукт и на сходния продукт, като този спорен въпрос, свързан с качеството не може да бъде подкрепен с необходимите доказателства:

- даден вносител е търгувал както с по-скъпи първокачествени сортове от съответния продукт, така и с по-евтини нискокачествени сортове. Проверката показва, че през 2002 г. съответният вносител е закупил малко по-голямо количество първокачествени сортове от продукта от Испания в сравнение с количеството закупено от КНР, но пък цялото количество по-евтини нискокачествени сортове от продукта е внесъл от КНР;

- с цел осигуряване на качеството на продукцията им и на най-високите стандарти за хигиена, производителите в Общността направиха крупни инвестиции в екстензивни програми за модернизация на производството, като техните производствени процеси са изключително автоматизирани. Производителите в Общността отбелязаха, че в резултат на тревогите относно строгите мерки за контрол на санитарно-хигиенните условия по отношение на продуктите от внос, прилагани по време на процеса на консервиране, в някои страни е налице известно предпочитание на потребителите към консервирани мандарини, които са произведени от производители в Общността.

(19) При тези обстоятелства решението на Комисията по този въпрос е, че няма съществена разлика по отношение на действителното качество или очакваното качество на съответния продукт и на качеството на продукта, който е произведен от производители в Общността,

въпреки че съществуват и много малки различия както при действителното качество, така и при очакваното качество.

(20) При достигане до решението си, Комисията взе под внимание по-специално следните констатации от разследването:

а) за целите на тарифната политика се използва еднаква международна класификация за продукта от внос и продукта от Общността, които се класират в едни и същи (шестцифрени) кодове по ХС. Освен това, те притежават еднакви или сходни физични свойства, като например вкус, размер, форма и текстура. По отношение на качеството е имало известни различия, но като цяло те не са били очаквани от потребителите. Освен това, липсата на изписване на произхода на стоката върху етикета на определени продукти от внос, продавани на европейския пазар, затруднява потребителите при разграничаването на продукт, произведен в ЕС и продукт от внос;

б) продуктът от внос и продуктът, произведен в Общността са били продавани чрез използването на сходни или едни и същи канали на реализация, ценовата информация е била лесно достъпна за купувачите, а съответният продукт и продуктът, произвеждан от производители в Общността са се конкурирали главно по отношение на цената си;

в) продуктът от внос и продуктът, произведен в Общността се използват за една и съща или сходна крайна употреба и, следователно, те са били алтернативни продукти или продукти заместители и са били лесно взаимозаменяеми;

г) продуктът от внос и продуктът, произведен в Общността са били възприемани от потребителите като алтернативни продукти за задоволяване на конкретна потребност или търсене, като по отношение на това установените от определени износители и вносители разлики са варирали в съвсем незначителни граници.

(21) С оглед на упоменатото по-горе, Комисията е стигнала до заключението, че въпреки различията, за които се твърди по отношение на характеристиките и качеството на продукта, определени в представените по-горе тези, продуктът от внос и продуктът, произведен в Общността са „сходни“.

2.2. ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ПРОИЗВОДИТЕЛИ В ОБЩНОСТТА

(22) През сезона за консервиране 2002—2003 г. общото производство на съответния продукт в Общността е било приблизително 40 000 тона. Цялата продукция от съответния продукт в Общността е произведена в Испания.

(23) Всичките осем производители на консерви в Общността, които оказаха пълно съдействие при провеждане на разследването, са членове на асоциации, обединени с Испанската национална федерация на асоциациите на производители на преработени плодове и зеленчуци (FNACV). През 2002—2003 г. общото произведено количество от съответния продукт в Общността бе 39 600 тона, като от тях 34 150 тона са произведени от упоменатите по-горе производители, или това се равнява на над 85 % от общото производство на Общността. Следователно, тези производители имат основен дял в общото производство на Общността по смисъла на член 5, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕО) № 3285/94 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 519/94. Съответно, за целите на настоящото проучване, те се считат за производители в Общността.

3. УВЕЛИЧЕН ВНОС

3.1. ВЪВЕДЕНИЕ

(24) Комисията е проучила дали съответният продукт се внася в Общността действително в значително увеличени количества както в абсолютна стойност, така и в относителна стойност спрямо общото произведено количество в Общността, и/или при такива условия, които причиняват или заплашват да причинят сериозни вреди за производителите в Общността. Във връзка с това, Комисията се е насочила към вноса на съответния продукт през най-близкия изтекъл период, за който има събрани данни. В дадената по-долу таблица е представено развитието на вноса по години през периода от 1998—1999 г. до 2002—2003 г.

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Внос в ЕС					
Производство на Общността					
Внос/Производство					

3.2. ОБЕМ НА ВНОСА

(25) В периода между 1998—1999 г. и 1999—2000 г. вносът се увеличи приблизително със 7 %. През следващата година, темпът на прираст се увеличи до около 16 %, при което вноса се увеличи до 20 335 тона през 2000—2001 г. В рамките на периода 2000—2001 г. и 2001—2002 г. последва съществено нарастване на вноса. За една година вносът се увеличи със 120 %, достигайки до 44 804 тона, или което е 2,5 пъти повече от равнището на вноса за 1998—1999 г. През сезона за консервиране 2002—2003 г. вносът се задържа приблизително на същото равнище.

Тези тенденции се потвърждават от последно излезлите налични данни. Наскоро проведено разследване показва, че вносът в ЕС през 2003 г. (последният период, за който има събрани данни) възлиза приблизително на 54 000 тона, достигайки своя максимум през последното тримесечие с количество на вноса над 17 000 тона независимо, че на 9 ноември 2003 г. бяха въведени временни защитни мерки.

(26) Отнесено към общото производство на Общността вносът е нараснал от 20 % през 1998—1999 г. на 34 % през 2000—2001 г., съответно на 74 % през 2001—2002 г. и 113 % през 2002—2003 г. Тези тенденции се потвърждават от последната, най-нова информация.

3.3. ПАЗАРЕН ДЯЛ НА ВНОСНИТЕ ПРОДУКТИ

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Пазарен дял на вносните продукти					

(27) В периода 1998—1999 г. и 2000—2001 г. пазарният дял на вноса се увеличи от 20 % до 31 %, преди да нарасне почти двойно до 56 % през 2001—2002 г. Пазарният дял, който заемат вносните продукти се увеличи още достигайки 62 % от потреблението през 2002—2003 г. Заключение на Комисията е, че нарастването на дела на вноса в близкото минало може да се счита за неочаквано, рязко и съществено в сравнение с развитието му през предходни сезони за консервиране.

4. ИМПОРТНИ ЦЕНИ

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Цена EUR/тон					

Източник: Евростат.

(28) В периода 1998—1999 и 1999—2000 г. средната цена (CIF, граница на ЕС) на продукта от внос се увеличи с 6 % и с още 18 % в периода между 1999—2000 г. и 2000—2001, преди да се понижи с 13 % през 2001—2002 г. до 691 EUR/тон. Средните цени продължиха да падат през 2002—2003, достигайки до 605 EUR. Комисията отбелязва, че въпреки увеличението на цените през 2000—2001 г., основният прираст на вноса е през 2001—2002 г. на фона на понижаващи се цени, като тези цени продължиха да падат през 2002—2003 (с 12 %).

(29) Тенденцията на спад в цените се потвърждава още и от последните налични данни. Актуализираната информация, предоставена от вносителите за развитието на импортните и продажните цени и за количествата през периода от април 2003 г. до декември 2003 г. показва, че през този период цените са се понижали с още 13,5 %. Тъй като стойността на износа на консервирани мандарини обикновено се обявява в щатски долари, спадът на щатския долар спрямо еврото допринесе за по-нататъшното понижаване на цените. През периода от април 2003 г. до декември 2003 г. валутният курс достигна средно 1,15 щатски долара за едно евро спрямо 1,08 щатски долара за евро през периода 2002—2003 г., което представлява спад с 6,6 %. Поради факта, че общото понижаване на цените възлезе на 13,5 %, е ясно, че този спад не може да се отдаде изцяло на флукуациите на валутния курс, а също така и на понижението в реалните цени през месеците преди въвеждането на временни мерки и непосредствено след въвеждането им.

(30) При оценяването на евентуални бъдещи тенденции на цените, Комисията отбелязва също, че водещият на пазара търговец на дребно на сатсуми (*satsumas*) в Германия понижи цената за стандартна консервна кутия от 314 ml от 0,35 EUR до 0,29 EUR, считано от 5 януари 2004 г. (т.е. след въвеждането на временни мерки).

5. НЕПРЕДВИДЕНИ СЪБИТИЯ

(31) През последните пет години редица възникнали събития доведоха до рязко нарастване на вноса на съответния продукт, по-специално на вноса от КНР. Тази поредица от събития не можеше да бъде предвидена по време на приключването на Уругвайския кръг от преговори. Следва да се отбележи, че анализът се фокусира върху КНР, тъй като над 98 % от вноса на съответния продукт за ЕС е с произход от Китай.

(32) До средата на 90-те години капацитетът на КНР за производство на съответния продукт бе достатъчно голям, за да задоволява търсенето на вътрешния пазар и износа за основните и най-печеливши за Китай пазари за износ, а именно Япония и Съединените американски щати (западното крайбрежие). Износът от Китай за Общността бе на ниско и сравнително постоянно ниво.

(33) Дадената по-долу таблица представя приблизителни оценки за световното потребление и за производствения капацитет (производствените мощности), производството, износа и вътрешното потребление на КНР за сезоните от 1998—1999 г. до 2002—2003 г., които са изчислени на база индекс, като приблизителната оценка на световното потребление през 1998—1999 г. се приема за равно на 100.

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Световно потребление					
Производствен капацитет на Китай					
Производство на Китай					
Вътрешно потребление на Китай					
Общ износ на Китай (очаквано количество)					

Източник: Евростат и друга обществено достъпна информация, както и информация подадена в процеса на разследването. Данните са включени в индекс, тъй като съответната страна източник, предоставила данните за Китай помоли данните да се считат за поверителни.

(34) През 1998—1999 г. вътрешното потребление на Китай бе равно на 5, като в същото време производствения капацитет на страната се равняваше на 70, а индексът на действителното производство на продукта бе 57, което е далеч повече от необходимото за задоволяване на потребностите на вътрешния пазар. До 2002—2003 г. вътрешното потребление на Китай се увеличи до 20, но производствения капацитет на Китай се увеличи до 148, с индекс на действителното производство на продукта 124 (което представлява 88 % от очакваното световно потребление). Макар че потреблението на Китай се увеличава с бързи темпове, в реално изражение то се запазва на ниско равнище. В същото време световното потребление се увеличава, но постепенно, приблизително със 7 % за година. При тези обстоятелства не можеше да се предвиди, че производственият капацитет на Китай рязко ще се повиши с 16 % за година и че до 2002—2003 г. ще изпревари световното потребление, като по този начин не остава никакви възможности за други производители. Тъй като вътрешното потребление на Китай се увеличи едва до 20, нарастването на производствения капацитет и на производството на страната ясно засили натиска върху КНР да изнася особено големи количества (като в действителност, износът се увеличи почти двойно от 48 до 104 през разглеждания период). Тези цифри могат да се осмислят, като се отчита че през 2002—2003 г. износът от Китай бе три пъти по-голям от общото очаквано потребление в Европейската общност през същата година.

(35) Изглежда, че търговският спор между ЕС и САЩ по въпроса за хормоните, съдържащи се в месото, също се е явил като фактор за нарастване на китайския износ за ЕС. Съответният продукт - обект на разглеждане бе включен в списъка на продуктите, които във връзка с този спор Съединените американски щати предложиха да подлежат на ответни мерки. Явно, че това е било възприето от китайските производители като предоставяне на възможност да увеличат съществено износа си за Съединените американски щати като изместят европейския продукт, което насърчи значителното нарастване на китайския капацитет по отношение на консервната промишленост. Въпреки това, тази възможност така и не бе материализирана и КНР бе изправена пред значителен свръхпроизводствен капацитет, за който трябваше да намери алтернативни пазари за реализация. ЕС се явяваше най-привлекателният пазар и КНР внушително увеличи износа си за пазара на ЕС.

(36) Провежданата от Китай монетарна политика, при която китайският юан е фиксиран към щатския долар при валутен курс приблизително 8,28 юана за един щатски долар, въпреки забелязващите се различия в относителните стойности на двете валути, също насърчи износа. Това направи много по-вероятно съответният продукт - обект на разглеждане да се изнася, отколкото да се продава на вътрешния пазар на Китай. Освен това, в резултат на неочаквания спад в стойността на щатския долар спрямо еврото, започнал от месец октомври 2000 г., юанът се обезцени в сравнение с еврото, като така направи европейския пазар най-атрактивен от всички за китайските износители.

(37) В заключение, анализът на Комисията е, че непредвидените събития довели до увеличаване на вноса за Общността, включват редица едновременно действащи във времето фактори: безпрецедентното увеличаване на производствения капацитет на Китай, водещ до силен натиск за осъществяване на износ; възможността ответни мерки от страна на САЩ при търговския спор по въпроса с хормоните да изключат вноса на продукт, произвеждан в ЕС за САЩ, като по този начин насърчават увеличаването на производствения капацитет на КНР и впоследствие на производството; промяна в предпочитанията на потребителите, наблюдавана от 2001 г. насам и политиката на китайското правителство по отношение на валутния курс, съчетано с неочаквания спад на щатския долар от месец октомври 2000 г. Това съчетание от фактори, което в края на Уругвайския кръг от преговори очевидно не можеше да се предвиди, създаде условията за безпрецедентно нарастване на вноса за Общността.

6. ПРИЧИНЯВАНЕ НА СЕРИОЗНА ВРЕДА

6.1. ВЪВЕДЕНИЕ

(38) С цел да вземе окончателно решение за това дали съществува опасност от причиняване на сериозна вреда за производителите на сходния продукт в Общността, т.е. съществено влошаване на позицията на производителите в Общността като цяло, Комисията приключи оценката си на всички съответни фактори от обективен и количествен характер, които по някакъв начин имат отношение към обстановката с производителите в Общността. Що се касае за съответния продукт, Комисията оцени по-специално развитието на производствения капацитет (производствените мощности), производството, коефициента на използване на производствените мощности, заетостта в отрасъла, производителността, паричния поток, възвръщаемостта на използвания капитал, ограничената употреба, запасите, потреблението, продажбите, пазарния дял, цената, продажбата на по-ниски конкурентни цени и рентабилността (доходността) за сезоните в периода от 1998—1999 г. до 2002—2003 г.

(39) Представен е също и анализ на потреблението на Общността макар и не като показател за причинени вреди.

6.1.1. Потребление

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Потребление (t)					

(40) Потреблението на съответния продукт в Общността бе установено на базата на общите продажби, реализирани от производители в Общността и други производители от ЕС, и общия внос на съответния продукт за Общността по данни на Евростат.

(41) В периода между 1998—1999 г. и 2000—2001 г. потреблението в Общността намаля с 18 %, от 80 065 тона на 65 676 тона. Между 2000—2001 г. и 2001—2002 г. то нарасна с 23 %, за да достигне най-високото си равнище за разглеждания период (80 960 тона). В най-близкия сезон (2002—2003 г.) потреблението отбеляза спад от 10 % в сравнение с 2001—2002 г., при който потреблението се доближи до средните си стойности за разглеждания период (74 720 тона за година).

6.1.2. Производствен капацитет (производствени мощности) и коефициент на използване на производствените мощности

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Производствен капацитет (t)					
Коефициент на използване на производствените мощности					

(42) Комисията направи анализ на производствения капацитет на производителите в Общността въз основа на производствените им възможности за цял един сезон, обхващащ периода от 1 октомври до 30 септември следващата година. Сходният продукт се произвежда от ноември до февруари при използване на производствена база и оборудване, някои от които могат да се използват през останалата част от годината за преработка на други плодове и зеленчуци. Въпреки това, от месец ноември до месец февруари в засегнатите региони на Испания (Валенсия и Мурсия) няма други плодове и зеленчуци, които да са готови за преработка.

(43) Проведеното разследване потвърди, че общия теоретично очакван производствен капацитет като цяло се е запазил на непроменено равнище през целия изследван период, само с едно незначително покачване от 2 %, регистрирано между 1998—1999 г. и 1999—2000 г.

(44) Коефициентът на използване на производствените мощности се понижи в периода между 1998—1999 г. и 1999—2000 г. от 65 % до 59 %. Това намаляване донякъде се обяснява с увеличаването на производствените възможности с 2 % през същата година, но по-голямата част се обяснява със 7,5 % спад в производството - от 81 869 тона до 75 767 тона. През 2000—2001 г. коефициентът на използване на производствените мощности намаля с още 12 процентни пункта на 47 %. През следващата година той се запази непроменен, след което се понижи до 31 % през 2002—2003 г. (което представлява спад с 16 процентни пункта). Намаленият коефициент на използване на производствените мощности от 1999—2000 г. насам отразява спада в производството през същите периоди.

6.1.3. Общо производство на Общността

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Производство (t)					

(45) Общото производство на Общността намаля през периода между 1998—1999 г. и 2001—2002 г. от 81 869 тона на 60 329 тона. В резултат на това, производството намаля с още 35 % през сезона 2002—2003 г., достигайки най-ниското си равнище през разглеждания период.

(46) Тенденцията в производството се потвърждава от най-новите излезли данни за 2003—2004 г., които сочат нов спад в производството до 26 165 тона (частични данни). Производителите в Общността не могат да правят инвестиции, а също и да се ангажират да произвеждат, освен ако нямат предварителни поръчки от по-големите си клиенти. Обаче те не са в състояние да получат такива поръчки, тъй като не могат да се конкурират по цени.

6.1.4. Заетост

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Заетост (в края на периода)					

(47) Заетостта във връзка с съответния продукт намаля през 1999—2000 г. След това през 2000—2001 г. тя леко възстанови позициите си преди да падне още през 2001—2002 г. и 2002—2003 г. Освен спадът в заетостта, регистриран от производителите в Общността, в течение на петгодишния период намаля и заетостта в производството в Общността на консерви от мандарини, тъй като някои производители, които участват при консервирането на съответния продукт в Общността прекратиха тази дейност преди започването на разследването във връзка със защитната клауза. Трябва да се отбележи, че болшинството от работната сила е представена от сезонни работници. Поради тази причина горната таблица трябва да се разглежда заедно със следната таблица за броя на изработените часове.

6.1.5. Брой изработени часове вложен труд и производителност

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Брой изработени часове (вложен труд)					
Производителност (брой изработени часове/тон)					

(48) По-точна представа за въздействието върху заетостта от страна на производителите в Общността дава измерването на броя на изработените часове, които включват и труда на наетите сезонни работници. Броят на изработените часове дава също по-точна база за измерване на производителността отколкото броя на заетите лица.

(49) Като цяло може да се отбележи постоянен спад в броя на изработените часове, спад от 861 000 на 625 000, или спад с 27 % през най-близкия последен период. Производителността намаля слабо между 1998—1999 г. и 2001—2002 г. от 15,9 изработени часа за тон произведена продукция до 16,8 изработени часа, като след това спадна до 17,7 часа през последния сезон (2002—2003 г.). Необходимо е да се отбележи, че варирането на производителността се дължи основно на реколтата на пресни плодове.

6.1.6. Паричен поток и възвръщаемост на вложения капитал (ROCE)

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

Финансова година	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	2002 г.
Паричен поток (индекс: 1999 г. = 100)					
ROCE					

(50) Паричният поток и възвръщаемостта на вложения капитал (ROCE) биха могли да се разглеждат единствено на ниво коопериращи си компании, които са произвели съответния продукт (отколкото по отношение на съответния продукт), като те са показани по календарни години. Следователно, значението на тези показатели е по-малко в сравнение с другите показатели. Въпреки това, може да се види, че паричният поток и ROCE са намалели значително през последния период.

6.1.7. Обем на продажбите

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Обем на продажбите в Общността (t)					

(51) Продажбите на сходния продукт в Общността, реализирани от производителите в Общността, намаляха от 63 718 тона на 45 341 тона между 1998—1999 г. и 2000—2001 г., отразявайки намаляването на потреблението и нарастването на вноса през същия период. Обаче, въпреки нарасналото потребление през следващата година, продажбите продължиха да спадат в периода между 2000—2001 г. и 2001—2002 г. (приблизително с 20 %) и по този начин достигнаха 36 156 тона, докато вноса се увеличи почти два пъти до 44 804 тона. Тази ситуация отразява нарастващата доминираща позиция, която има вноса на пазара. През най-близкия последен период продажбите продължиха да намаляват до 28 030 тона през 2002—2003 г., или достигайки най-ниското ниво на продажбите през миналите години, което представлява спад с 56 % за четири години.

6.1.8. Пазарен дял

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Пазарен дял					

(52) Пазарният дял на производителите в Общността намаля от 79 на 69 % в периода между 1998—1999 г. и 2000—2001 г., на 44 % през 2001—2002 г. и съответно на 38 % през 2002—2003 г. Значителният спад през последните два сезона показва нарастващото навлизане на вносни продукти на пазара през тези периоди, което стана въпреки факта, че производителите в Общността намаляха цените си със 17 % между 2000—2001 г. и 2001—2002 г. и с още 6 % през 2002—2003 г.

(53) Комбинацията от спада в цените и загуба на пазарния дял спрямо вноса се прояви едновременно под формата на значителен спад в рентабилността на производителите в Общността (която се дискутира по-долу).

6.1.9. Цена на сходния продукт и продажба на по-ниски конкурентни цени

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Цени на продажбите на Общността за единица продукция (EUR/тон)					
Експортни цени на Китай, с включено мито, за единица продукция (EUR/тон) (*)					
Продажба на по-ниски конкурентни цени (EUR/тон)					
Подбиване на цените					

(*) Източник: Евростат.

(54) Средната цена на сходния продукт се понижи между 1998—1999 г. и 1999—2000 г., но през 2000—2001 г. възстанови равнището си, като се покачи със 17 %, до 925 EUR за тон. През 2001—2002 г. средната цена отново намаля до 827 EUR за тон и отбеляза по-нататъшен спад до 781 EUR за тон през 2002—2003 г.

(55) С цел определяне равнището на продажбата на по-ниски конкурентни цени, бе проучена ценовата информация за сравнимите периоди от време, при същото ниво на търговия и спрямо реализираните продажби за подобни клиенти. Въз основа на направено сравнение между средните заводски цени (ex-works), обявявани от производителите в Общността и от производителите износители на съответните вносители в Общността като импортни цени (CIF граница на ЕС с включено мито), през разглеждания петгодишен период цените на вътрешния пазар бяха подбивани от конкурентните приблизително с 2 до 12 %.

6.1.10. Рентабилност

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Нетна печалба/загуба от продажбите в Общността					

(56) Рентабилността на производителите в Общността от продажбите, реализирани в рамките на Общността, варира значително през разглеждания петгодишен период. Най-ниското равнище на рентабилност е отчетено през 2001—2002 г. и 2002—2003 г., докато най-високото - през 2000—2001 г. През 2002—2003 г. вносът се увеличи до най-високото си равнище за разглеждания период, а в същото време средната цена по вноса се понижи до 605 EUR за тон, а средната продажна цена на продукта от Общността падна до 781 EUR за тон. Този спад на цените, отчетен заедно с намаляването на обема на продажбите, се прояви по същото време когато рентабилността на производителите в Общността намаля от 6,8 % до – 1,7 % през 2001—2002 г., а тенденцията на влошаване на ситуацията продължи, като се стигна до загуба от – 4,3 % през 2002—2003 г.

(57) Продажбата на по-ниски цени отразява степента, в която цената на вноския продукт е по-ниска от цената, която производителите в Общността биха очаквали да постигнат при ситуация, при която няма да понасят вреди. Равнището на продажбите на по-ниски цени бе изчислено на база средно претеглената цена за тон от продукта, произведен в Общността, при която производителите не претърпяват вреди. Тази цена бе изчислена като към съответните разходи за производството на продукта от Общността (изчислени така че да отчитат транспортните разходи с оглед да се осигури подходящо сравнение с вноса, доставен за основната географска област на потребление) е добавена норма на печалба в размер на 6,8 %. Нормата на печалбата се считаше за умерена, тъй като се отнася до печалбата на производителите в Общността, реализирана в условията на нормална търговска ситуация, която не се влияе от внезапно рязко нарастване на вноса. Цената, при която производителите не са потърпевши бе съпоставена със средно претеглената цена за тон от съответния вносен продукт през периода от април до декември 2003 г., при същите нива на търговия, изчислена на база CIF, граница на Общността, с включено мито, разходи след вноса и с добавена норма

на печалба за вносителите. Разликата между двете цени бе изразена като процент от цената CIF, граница на Общността на вноския продукт и доведе до продажба на цени с 57,9 % по-ниски.

6.1.11. Запаси

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Запаси в края на сезона (t)					

(58) Равнището на запасите се понижи между 1998—1999 г. и 2000—2001 г., след което през 2001—2002 г. чувствително се увеличи преди отново да се понижи до нивото им от 2000—2001 г., тъй като производителите в Общността намалиха високите нива на запасите си чрез съкращаване на производството. Увеличаването на запасите между 2000—2001 г. и 2001—2002 г. съвпадна с намаления с 20 % обем на продажбите на производителите в Общността, реализирани в рамките на Общността, като се установи, че това е допринесло основно за спада в обема на продажбите.

6.1.12. Заключение

(59) Данните показват, че в същото време когато производственият капацитет слабо се увеличи в началото на разглеждания период, коефициентът на използване на производствените мощности, производството, заетостта, производителността, паричния поток и възвращаемостта на вложения капитал (ROCE) се характеризират с отрицателно развитие. Като цяло, на фона на потреблението, което се понижи в продължение на две години и се възстанови, за да се доближи до предишното си ниво преди отново да спадне през 2002—2003 г., данните сочат отрицателно развитие по отношение на продажбите, пазарния дял, цените и рентабилността през 2001—2002 г. и през 2002—2003 г. Запасите се увеличиха през 2001—2002 г., но след това те отново се върнаха на нивото си от 2002—2003 г.

(60) По-специално, Комисията отбелязва, че поради почти двойно увеличеното количество на вноса (44 804 тона), през 2001—2002 г. обемът на продажбите на производителите в Общността, реализирани вътре в Общността, достигна ниско ниво от 36 156 тона, а рентабилността за тези производители намаля до – 1,7 %. Това се случи в противовес на нарастването на потреблението през същата г. На така очертания фон можеше да се очаква вноса да следва равнището на потреблението, а цените можеше да се очаква да се стабилизират, но в същото време вносът се увеличи почти двойно, а цената на вноския продукт и на продуктът, произведен от производителите в Общността намаля.

(61) Освен това, макар че през 2002—2003 г. потреблението намаля с 10 %, при равнището на вноса не бе отбелязан спад и основното въздействие от спада в потреблението понесоха производителите в Общността, чиито продажби намаляха с 22 %, като в същото време цените им се понижиха с 6 %. Това, наред с натрупалите се запаси от предходната година, наложи чувствително съкращаване на произвежданата от производителите в Общността продукция.

(62) Това съчетание от фактори се отразява в икономическите показатели, които се отнасят за производителите в Общността. Производителите в Общността загубиха пазарен дял, който достигна най-ниското си ниво през 2002—2003 г. Те пострадаха също и от намаляването на продажбите в абсолютна стойност през 2001—2002 г., а също и през 2002—2003 г. Впоследствие производителите бяха принудени да съкратят производството си през всяка от въпросните години. В резултат на това, коефициентът им на използване на производствените мощности намаля през 2001—2002 г. и през 2002—2003 г. Производителността и заетостта също намаляха както през 2001—2002 г., така и през 2002—2003 г. Общият ефект от спада в обема на реализираните в Общността продажби и понижаването на цените е намаляване на приходите от продажбите на производителите в Общността с 29 % от 41,9 млн. EUR през 2000—2001 г. на 29,9 млн. EUR през 2001—2002 г. и 21,9 млн. EUR през 2002—2003 г. В същото време, рентабилността за производителите в Общността намаля от 6,8 % на – 1,7 % през 2001—2002 г. и съответно на – 4,3 % през 2002—2003 г.

(63) Като взе под внимание всички тези фактори, Комисията стигна до заключението, че производителите в Общността са понесли сериозни вреди.

7. ПРИЧИННО-СЛЕДСТВЕНА ВРЪЗКА

(64) С цел да изследва съществуването на причинна връзка между нарасналия внос и сериозните вреди и с цел да осигури, че вредите са причинени от други фактори, които не се причисляват към увеличения внос, Комисията процедира, както следва:

- разграничи едно от друго неблагоприятните (вредни) влияния на факторите, за които се счита, че са причинили вреди,
- причисли неблагоприятните (вредни) влияния към факторите, които ги причиняват, и
- след като вредите бяха причислени към всички съществуващи причинни фактори, Комисията реши дали увеличеният внос представлява „истинска и съществена“ причина за сериозни вреди.

7.1. ПРИЧИННО-СЛЕДСТВЕНА ВРЪЗКА

7.1.1. Ефект от увеличения внос

(65) Пазарът на консервирани мандарини е прозрачен що се отнася до източниците на доставка на суровини и клиентите. Тъй като по същество консервираните мандарини представляват потребителска стока, съответният продукт и сходният продукт се конкурират основно по цени.

(66) В периода между 2000—2001 г. до 2002—2003 г. пазарният дял на вноса нарасна от 31 % на 56 % и впоследствие на 62 %, като в същото време пазарният дял на производителите в Общността намаля от 69 % на 44 % и още до 38 %. В течение на същия период вносите се увеличи от 34 % на 74 % и още до 113 % от произвежданата в Общността продукция, като се отбелязва, че вносите също се е увеличил спрямо производството, за сметка на производителите в Общността.

(67) Що се отнася до цените, между 2000—2001 г. и 2002—2003 г., средната цена за единица продукция на внасяния в пазара на Общността продукт (по данни на Евростат) намаля от 792 EUR за тон до 691 EUR за тон и още до 605 EUR за тон. В течение на същия период средната

цена за единица продукция на продукта от Общността се понижи от 925 EUR за тон на 827 EUR за тон и впоследствие стигна 781 EUR за тон. Резултатът от спада в средната цена за единица продукция на сходния продукт само върху приходите на производителите в Общността, реализирани от продажбите в Общността би бил намаляване с 11 % (4,4 млн. EUR) през 2001—2002 г., и последващо намаляване с 6 % (1,7 млн. EUR) през 2002—2003 г. Като се взема под внимание едновременния спад в обема на продажбите, действителният спад в приходите от продажбите в Общността бе 12 млн. EUR през 2001—2002 г. и 8 млн. EUR през 2002—2003 г. Намаляването на приходите от продажбите, наред с увеличените разходи, създаде чувствително намаляване на рентабилността и производителите в Общността отбелязаха загуба от 1,7 % през 2001—2002 г. и от 4,3 % през 2002—2003 г.

(68) Поради упоменатите по-горе причини, Комисията стигна до заключението, че между увеличаването на вноса по ниски цени и сериозните вреди, причинени на производителите в Общността, съществува взаимна зависимост, както и че нарастването на вноса е оказало вредно влияние, по-специално по отношение на оказване на натиск в посока на снижаване на цените и намаляване на обема на реализираната на пазара на Общността продукция от производителите в Общността.

7.1.2. Ефект от промените в потреблението

(69) Комисията проведе пълно проучване за вредното влияние от спада в потреблението между 1998—1999 г. и 2000—2001 г. Този спад трябва да се разглежда в контекста на очерталата се обща тенденция през разглеждания петгодишен период. Потреблението намаля от 80 065 тона през 1998—1999 г. на 74 056 тона през 1999—2000 г. и до 65 676 тона през 2000—2001 г., след което нарасна с 15 284 тона, достигайки 80 960 тона през 2001—2002 г., преди отново да спадне до 72 843 тона през 2002—2003 г.

(70) Комисията отбелязва, че когато през 2000—2001 г. потреблението спадна до най-ниското си равнище за разглеждания период, в същото време това бе и годината, в която производителите в Общността постигнаха най-високото за тях равнище на рентабилност от 6,8 %. От друга страна, през 2001—2002 г. потреблението нарасна до 80 960 тона (най-високото му равнище за периода), но същевременно рентабилността на производителите в Общността намаля до – 1,7 %. Следователно, не съществува ясна взаимозависимост между самото потребление и рентабилността, и общата икономическа ситуация за производителите в Общността.

(71) При разследване на влиянието на потреблението върху рентабилността на производителите в Общността, трябва да се вземе под внимание реакцията на всички участници на пазара към промените в потреблението. В тази връзка бе установено, че когато производителите в Общността бяха принудени да намалят продажбите си в Общността през 2001—2002 г. приблизително с 9 185 тона в сравнение с 2000—2001 г., в същото време вносът се пое рязко в противоположната посока (+ 24 469 тона). Аналогично през 2002—2003 г. в същото време, когато вносът задържа нивото си от предходната година, продажбите на производителите в Общността намаляха с повече от 8 000 тона.

(72) Що се отнася до влиянието на цените, варирането на консумацията на консервирани продукти с продължителен срок на съхранение като правило би довело до значително влияние върху цените, ако производството се нагажда към потребностите на пазара. В това отношение е явно, че производителите в Общността са реагирали чрез намаляване както на производството, така и на продажбите в по-голяма степен отколкото е необходимо, за да се

придържат към спада в потреблението. Това се отрази чрез аналогично намаляване на запасите.

(73) Подобно на това, ако се намали натискът върху цените, тогава вредните влияния, които произтичат от ниските цени, също биха били сведени до минимум. Най-важният фактор е печалбата, при която всяко намаляване щеше да бъде сведено до минимум, ако цените и обема на продажбите не бяха спаднали така значително. Следователно, логично е да се направи извода, че при липса на рязко покачване на вноса по ниски цени, спадът в потреблението не би довел до чувствително намаляване на печалбата.

(74) Ако всички участници на пазара бяха приспособили своето производство, производителите в Общността пак щяха да са реализирали по-малко продукция през 1999—2000 г., 2000—2001 г. и 2002—2003 г. Но през 2001—2002 г. потреблението се намираше на най-високото си равнище от 1998—1999 г., и приблизително на същото ниво като потреблението през тази година. Обаче, продажбите на производителите в Общността намаляха през 2001—2002 г. в сравнение с 1998—1999 г. с 29 438 тона, което представлява спад с 43 %. В същото време вносът се увеличи през 2001—2002 г. с 28 457 тона в сравнение с 1998—1999 г. Следователно вносът нарасна значително между 1999—2000 г. и 2001—2002 г., въпреки че потреблението бе само незначително по-високо.

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Потребление (t) - реално развитие					
Пазарен дял - реален					
Пазарен дял - симулативен (*)					
(*) Симулация, при положение че през целия период потреблението бе останало непроменено на нивото си от 1998—1999 г.					

(75) Представената по-горе таблица илюстрира, че дори потреблението да е запазено непроменено през целия разглеждан период, пазарният дял на консервната индустрия на Общността не би се развил по друг, съществено по-различен начин. Това показва, че развитието на потреблението е оказало само ограничено въздействие върху пазарния дял на консервната индустрия на Общността.

(76) Поради изложените по-горе причини се стига до заключението, че между спада в потреблението и наблюдаваните вредни влияния съществува връзка, но тази връзка не е съществена.

7.1.3. Ефект от промени в състоянието на износа

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
--	------------------	------------------	------------------	------------------	------------------

Износ (в тонове)					
------------------	--	--	--	--	--

(77) Комисията изследва също и последиците от намаляването на износа. Между 1998—1999 г. и 2000—2001 г. обемът на износа на производителите в Общността на консервирани мандарини намаля от 21 316 тона на 14 544 тона, тъй като производителите в Общността изгубиха пазарен дял заради конкуренцията от ниски цени от страна на КНР (по-специално в резултат на спора по въпроса за хормоните, който бе разгледан в съображение 35). В периода между 2000—2001 г. и 2001—2002 г., износът възвърна позициите си до ниво от 18 099 тона и до 17 780 тона през сезон 2002—2003 г.. През петгодишния период износът намаля приблизително с 3500 тона, макар че основното му намаляване стана между 1999—2000 г. и 2000—2001 г. (годината, която бе най-рентабилна за производителите в Общността). През 2001—2002 г. износът в действителност се увеличи, в полза на производителите в Общността. През най-близкия последен период, между 2001—2002 г. и 2002—2003 г., износът намаля с 319 тона или 1,7 %, което представлява само 0,8 % от производството на Общността за същата година.

(78) Трябва също да се отбележи, че при изчисляването на рентабилността в точка 6.1.10 бяха взети под внимание само продажбите в рамките на Общността. Следователно, регистрираният спад в рентабилността на производителите в Общността през последните периоди до голяма степен не зависи от влиянието на износа.

(79) Поради изложените по-горе причини се стига до заключението, че съществува определена зависимост между намаляването на износа и наблюдаваните неблагоприятни влияния, доколкото например намаленият обем на износа допринесе за по-малкото количество произведена продукция и по-ниския коефициент на използване на производствените мощности. Все пак се счита, че основно това влияние се е проявило между 1999—2000 г. и 2000—2001 г. (когато за производителите в Общността производството все още е било рентабилно), както и че изключително малкото намаляване на обема на износа през 2002—2003 г., равняващо се на по-малко от 1 % от производството на Общността, нямаше никакъв осезаем ефект.

7.1.4. Ефект от свръхпроизводствен капацитет

(80) Комисията е изследвала дали неблагоприятните влияния може да са в резултат на свръхпроизводствен капацитет сред производителите в Общността. През изследвания период е имало само еднократна малка промяна в очакваното теоретично равнище на производствения капацитет, когато през 1999—2000 г. производственият капацитет нарасна с 2 % до 129 260 тона.

(81) Това увеличаване на производствения капацитет допринесе за намаляване на коефициента на използване на производствените мощности през сезон 1999—2000 г. и последвалите години, тъй като очакваната нужда от допълнителни производствени мощности не се материализира. Следователно се стига до заключението, че съществува зависимост между нарастването на производствения капацитет и наблюдаваните неблагоприятни влияния през по-ранния етап на петгодишния период, макар че влиянието от допълнителни производствени мощности върху общата рентабилност на производителите в Общността е било съвсем незначително.

7.1.5. Ефект от недостига на предлагането на суровини

(82) Някои производители приведоха аргумента, че причината, която се крие зад спада в произведената продукция от производителите в Общността е била недостига на предлагането на суровини (а именно пресни дребни цитрусови плодове) на пазара на ЕС. Обаче, въз основа на своето изследване на пазара на ЕС на пресни дребни цитрусови плодове, Комисията определя, че предлагането на суровини е било адекватно на търсенето от страна на преработвателната промишленост.

(83) Таблица А показва действителното производство на пресни дребни цитрусови плодове (кlementини, мандарини и сатсуми) през годините от 1998 до 2002.

Таблица А

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

Година	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.	2002 г.
Производство					
Източник: CLAM					

7.1.6. Търсене на пресни дребни цитрусови плодове от страна на преработвателната промишленост

(84) Количеството кlementини и сатсуми, използвано от преработвателната промишленост за производството на консервирани мандарини в периода от 1998—1999 г. до 2002—2003 г. е показано на таблица Б.

Таблица Б

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

Сезон	1998— 1999 г.	1999— 2000 г.	2000— 2001 г.	2001— 2002 г.	2002— 2003 г.
Сатсуми и кlementини					

(85) Както се вижда от таблици А и Б, предлагането на пресни дребни цитрусови плодове на пазара на ЕС е било далеч по-голямо в сравнение с търсенето от страна на преработвателната промишленост.

(86) Независимо от това, преработвателната промишленост е в конкуренция с други купувачи на пресни сатсуми и кlementини, като явно способността ѝ да се конкурира се възпрепятства от спада в цените, търгувани за сходния продукт. Цената на пресните мандарини, предназначени за преработка се определя от годишните договори между производителите на консерви и фермерите, по които е постигнато съгласие в началото на сезона. Таблица В показва реализираната от производителите цена за мандарините, продавани като продукти в прясно състояние и за консервиране.

Таблица В

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

Сезон	1998—1999 г.	1999—2000 г.	2000—2001 г.	2001—2002 г.	2002—2003 г.
В прясно състояние (EUR/тон)					
За консервиране (EUR/тон)					

(87) Ценовият диференциал отразява два фактора. На първо място, производителите в Общността все по-малко са в състояние да си позволят да изкупуват суровините (пресни сатсуми и кlementини) на цена, която им дава възможност да постигнат умерено равнище на рентабилност (печалба). На второ място, поради ниските цени оферирани от производителите на консерви в Общността на производителите, отглеждащи сатсуми, използвани по принцип като суровина в консервната промишленост, въпросните производители, отглеждащи плодове за суровина преориентират производството си от сатсуми към кlementини в стремежа си да увеличат рентабилността на производството си. Досега обаче този процес явно не е в достатъчно напреднал стадий, за да се е почувствал осезаемия ефект от наличието на предлагане за производителите от консервната промишленост в Общността.

(88) Затова Комисията решава, че липсата на предлагане не е допринесло за вредите, причинени на производителите в Общността:

7.1.7. Други фактори

(89) По време на крайното разследване не са идентифицирани от службите на Комисията или повдигнати като въпрос от заинтересованите страни други причинно-следствени фактори, различни от тези, коментирани в съответните части от 7.1.1. до 7.1.6.

7.2. ПРИЧИСЛЯВАНЕ НА НЕБЛАГОПРИЯТНИТЕ ВЛИЯНИЯ

(90) Сериозните вреди, причинени на производителите в Общността се проявиха главно под формата на намален обем на продажбите, намалени цени за единица продукция, влошаване на рентабилността и финансови загуби. Комисията определи, че три са факторите, които са допринесли за тези вреди, освен ръстът на вноса, спада в потребление, намаляването на износа и увеличението на производствения капацитет.

(91) Преди всичко, между 1998—1999 г. и 2000—2001 г. се наблюдаваше спад в потреблението, след което през 2001—2002 г. потреблението нарасна, но бе последвано от друг спад през последния период. Все пак, развитието на вноса въобще не следваше тенденцията на потреблението и затова Комисията счита, че намаляването на потреблението между 1998—1999 г. и 2000—2001 г. не е изиграло съществена роля нито по отношение на обема, нито по отношение на цените. Спадът в потреблението през сезона 2002—2003 г. съвпадна с намаляване на обема на продажбите, цените и рентабилността на производителите в Общността и Комисията стигна до заключението, че спадът в потреблението е фактор, който е допринесъл за сериозните вреди, причинени на производителите в Общността.

(92) Освен това Комисията изследва спада в количеството на износа, осъществяван от производителите в Общността по време на петгодишния период. През първата половина на

петгодишния период се наблюдава спад. Обаче през втората половина на периода, когато са претърпени сериозни вреди, износьт се увеличава преди слабо да намалее. Следователно, тенденцията на износа е имало значително по-малко въздействие върху производителите в Общността през периодите 2001—2002 г. и 2002—2003 г. в сравнение с бурния ръст на вноса.

(93) Комисията изследва също и увеличаването на производствения капацитет през 1999—2000 г., който впоследствие се задържа на същото равнище. Цената за този допълнителен производствен капацитет на годишна основа нямаше съществено значение.

(94) След като се увери, че последиците от други фактори не се дължат на увеличения внос, Комисията отбеляза, че съществува истинска и съществена причинна взаимовръзка между спада в обема на продажбите на производителите, продажните цени и рентабилността, и ръста на вноса, който не само се увеличи с много по-бързи темпове отколкото нарастването на потреблението между 2000—2001 г. и 2001—2002 г., но също така се увеличи едновременно с намаляването на потреблението в периода от 1998—1999 г. до 2000—2001 г. и впоследствие през 2002—2003 г.

7.2.1. Заключение

(95) След като бяха изследвани неблагоприятните влияния на другите известни фактори и бяха отделени и разграничени един от друг и от неблагоприятното влияние на увеличения внос, и след като се увери, че вредите, причинени от други фактори не се дължат на вноса, Комисията стигна до заключението, че съществува истинска и съществена причинна взаимовръзка между увеличения внос и сериозните вреди за производителите в Общността.

8. ИНТЕРЕС НА ОБЩНОСТТА

8.1. ПРЕДВАРИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

(96) Защитните мерки имат за цел да поправят нанесените сериозни вреди и да предотвратят по-нататъшно влошаване на обстановката за производителите на съответния продукт в Общността. Освен настъпилите непредвидени събития, увеличения внос, сериозните вреди и причинната връзка, Комисията е изследвала дали съществуват икономически причини, поради които би се стигнало до заключението, че не е в интерес на Общността да налага окончателни мерки. За тази цел, въз основа на наличните доказателства бяха разгледани и отчетени влиянието на мерките върху всички заинтересовани страни, участващи в проучването, както и евентуалните последици от предприемането или от не предприемането на мерките.

8.2. ИНТЕРЕС НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ В ОБЩНОСТТА

(97) Производителите в Общността направиха солидни инвестиции, в резултат на което разполагат с най-механизираните и автоматизирани производствени системи в света. При нормални пазарни условия те са жизнеспособни и конкурентноспособни. През изследвания период производителите в Общността пострадаха от значителен спад на производството и продажбите, в резултат на което понастоящем те не са в състояние да работят рентабилно. Влошаването на положението, в което са поставени производителите в Общността би продължило, ако се запазят сегашните високи равнища на внос при ниски цени.

(98) Въвеждането на окончателни защитни мерки би дало възможност за реструктуриране на производителите в Общността, като по този начин се осигури дългосрочната жизнеспособност на производството им на съответния продукт и на бизнеса им като цяло. Това би им осигурило необходимото време да си поемат дъх, за да се реструктурират и по този начин да печелят от направените по-големи разходи за изследователска и развойна дейност, насочена към по-нататъшно съкращаване на производствените разходи. Плановите за консолидиране в сектора вече са в доста напреднал стадий, но неизбежно ще трябва време, за да се осъществи това консолидиране и за неговото гладко протичане. Освен това са определени редица инициативи, целящи намаляване на разходите, включително засилено сътрудничество между производителите в Общността при изкупуването на суровини, с изключение на самите пресни плодове (което вече зависи от договореностите за съвместно изкупуване).

8.3. ИНТЕРЕС НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ПРЕСНИ ДРЕБНИ ЦИТРУСОВИ ПЛОДОВЕ В ОБЩНОСТТА

(99) В интерес на производителите на пресни плодове, които снабдяват производителите на консерви в Общността, е да разчитат на засилено и предвидимо търсене на техния продукт на цена, при която могат да имат умерена печалба. Изглежда, че един от ефектите на високото равнище на вноса на съответния продукт на ниски цени е да се снижи цената на суровините (дребни пресни цитрусови плодове, особено сатсуми) на пазара на ЕС. Следователно, в интерес на производителите на пресни плодове е да се вземат мерки за намаляване на обема на внасяните за ЕС количества от съответния продукт на ниски цени.

8.4. ИНТЕРЕС НА ПОЛЗВАТЕЛИТЕ НА СУРОВИНИ И ВНОСИТЕЛИТЕ В ОБЩНОСТТА

(100) С цел да се оцени влиянието на мерките върху вносителите и ползвателите на суровини, Комисията изпрати въпросници до известните вносители и ползватели на съответния продукт на пазара на Общността. Бяха получени отговори от девет вносители, но не бе получен нито отговор от ползвател на суровини, с изключение на тези, отнасящи се за вносителите.

(101) Някои вносители твърдяха, че въвеждането на мерките не е било необходимо, тъй като проблемите, които изпитват производителите в Общността са причинени по-скоро от високите цени и недостига в предлагането на пресни мандарини, предназначени за използване в консервната промишленост в Общността отколкото от увеличения внос. Все пак се отбелязва, че до края на 2001—2002 г. - годината, в която вносът се увеличи до 44 804 тона и продажбите на производителите в Общността, реализирани на пазара на ЕС намаляха до 36 156 тона, запасите на производителите в Общността се бяха увеличили с 6 047 тона, достигайки до 17 279 тона. Това очевидно показва, че спадът в продажбите, от който пострадаха производителите в Общността, не бе причинен от невъзможността им да предлагат от тяхна страна, а от друг фактор, и най-вероятното обяснение се явява нарастващото доминиращо влияние на вноса по ниски цени.

(102) Вносителите излязоха също така с аргумента, че е по-добре да се поддържат различни източници на предлагане и че ако бъдат взети мерки, то тези мерки не трябва да бъдат под формата на система на минимални цени и разпределение на квотата въз основа на принципа „първ пристигнал-първ обслужен“, тъй като това още повече би нарушило функционирането на пазара. В частност, принципът „първ пристигнал-първ обслужен“ би насърчил вноса през първата половина на годината докато квотата се оползотвори, като тогава търсенето би се

насочило към предлагането на вътрешния пазар. Освен това, те подчертаха необходимостта търговците на основните европейски пазари и потребителите да продължат да имат достъп до продукт с добро качество и на ниски цени.

(103) Окончателните мерки се състоят в определянето на тарифна квота, която отразява традиционните нива на вноса. Затова недостатъците, от които евентуално биха пострадали ползвателите на суровини и вносителите, ако въобще са налице такива недостатъци, не се разглеждат като надделяващи над изгодите, които се очаква да се увеличат за производителите в Общността вследствие на мерките, считани като необходимия минимум за предотвратяване на последващо влошаване на положението на производителите в Общността.

8.5. ИНТЕРЕС НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ В ОБЩНОСТТА

(104) Тъй като съответният продукт спада към потребителските стоки, Комисията информира различни организации на потребителите за започването на разследването. От организациите на потребителите няма получени отговори и следователно влиянието върху потребителите се счита за минимално.

9. РАЗШИРЯВАНЕ НА ЕС

9.1. ВНОС ЗА СТРАНИТЕ КАНДИДАТКИ

(105) Предвид факта, че мерките ще влязат в сила след разширяването на ЕС, което е насрочено да стане факт на 1 май 2004 г., Комисията разглежда също и увеличаването на вноса (в абсолютна и относителна стойност), тъй като то се отнася до разширения ЕС от 25 държави-членки.

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	2000 г.	2001 г.	2002 г.	2003 г.
Внос на страните кандидатки от страни извън границите на ЕС от 25 държави-членки				
Внос на страните кандидатки от ЕС от 15 държави-членки				1500 (*)
Общо				
(*) Приблизителна оценка.				

(106) Вносът за страните кандидатки от страни извън ЕС, състоящ се от 25 държави-членки нарасна с 67 % от 2562 тона през 2000 г. на 4268 тона през 2001 г. и продължи да нараства до 5350 тона през 2002 г., което е прираст от 25 %. През 2003 г. този внос се увеличи с още 22 % до 6 28 тона.

(107) За да се отчете какво би било евентуалното увеличаване на вноса за ЕС от 25 държави-членки през последните години, е необходимо вноса на ЕС да се прибави към вноса на страните кандидатки от държави, които не влизат в състава на ЕС от 25 държави-членки.

[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]

	2000 г.	2001 г.	2002 г.	2003 г.
Внос на ЕС (*)				
Внос на страните кандидатки от страни извън ЕС от 25 държави-членки				
Общо				
(*) Данните се отнасят за сезоните за консервиране - от 1 октомври предходната година до 30 септември следващата година.				

(108) На тази база общият внос за ЕС от 25 държави-членки щеше да се е увеличил с 22 %, съответно от 20 135 тона на 24 603 тона между 2000 г. и 2001 г. и още със 104 % до 50 154 тона между 2001 г. и 2002 г. При това положение вносът щеше да продължи при високото си ниво от 2003 г. и в действителност увеличението щеше да е от 2 %, до 51 341 тона.

(109) В страните кандидатки няма производство на съответния продукт и както бе отбелязано по-горе, развитието на вноса за ЕС от 25 държави-членки бе аналогично на вноса за ЕС от 15 държави-членки. Поради това се счита, че анализът на причинената сериозна вреда и причинно-следствената връзка за ЕС от 15 държави-членки е валиден и за ЕС от 25 държави-членки.

(110) Комисията разглежда също и въпроса за интереса на Общността, тъй като той се отнася за ЕС, състоящ се от 25 държави-членки. В страните кандидатки няма производство на суровината или на съответния продукт. Въпреки това обаче, има внос на съответния продукт за страните кандидатки, който съставлява приблизително 12 % от общото количество на вноса за ЕС от 25 държави-членки. Интересите на вносителите, ползвателите на суровини и потребителите в страните кандидатки са интереси на вносители/ползватели на суровини и потребители и не се различават от интересите на вносители/ползватели на суровини и потребители в ЕС от 15 държави-членки, които са доста повече на брой. Интересите на вносителите/ползвателите на суровини и потребителите в ЕС от 15 държави-членки са еднакви и напълно представляват интересите на тези в ЕС от 25 държави-членки. Поради това се счита, че анализът на причинената сериозна вреда и причинно-следствената връзка за ЕС от 15 държави-членки е валиден и за ЕС от 25 държави-членки.

(111) Всяка заинтересована страна, която счита, че след разширяването на ЕС продължаването на мерките в настоящия им вид е неоправдано във връзка с ЕС, в чийто състав влизат 25 държави-членки се приканва да направи постъпки пред Комисията не по-късно от 15 май 2004 г., посочвайки подробни мотиви за това защо Комисията следва да започне преглед на мерките.

10. ОБЩИ СЪОБРАЖЕНИЯ

(112) Поради увеличения внос на съответния продукт (както е описано във фактите, изложени в съображения от 24 до 27), пазарът на Общността на съответния продукт, който се явява един от продуктите, изброени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/96 на Съвета от 28 октомври 1996 г. за общата организация на пазарите на преработени плодове и

зеленчуци (¹), последно изменен с Регламент (ЕО) № 386/2004 на Комисията (²), е засегнат от сериозно смущение, което е вероятно да застраши постигането на целите, определени в член 33 от Договора. Следователно са изпълнени условията, посочени в член 22 от Регламент (ЕО) № 2201/96, когато този член се прилага.

11. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ СЪОБРАЖЕНИЯ

(113) Анализът на Комисията по отношение на констатациите от разследването показва, че условията за въвеждане на защитни мерки са изпълнени.

11.1. ФОРМА И РАВНИЩЕ НА МЕРКИТЕ

(114) С цел пазарът на Общността да се запази отворен и да се осигури наличието на адекватно предлагане, което да отговаря на търсенето, е целесъобразно да се установи система на тарифни квоти, над които се изисква заплащане на допълнително мито; по такъв начин дори вносът в количества, надхвърлящи количеството по тарифните квоти ще може да влиза в Общността, макар и за него да се плаща допълнително мито. Това допълнително мито следва да се определи на ниво, което съответства на целта да бъде предотвратено причиняването на сериозна вреда за производителите в Общността. В тази връзка се отбелязва, че допълнителното мито, определено съгласно временните защитни мерки (в Регламент (ЕО) № 1964/2003 на Комисията), се оказа недостатъчно за намаляване на равнището на вноса в краткосрочен период. В действителност за периода, в който са били прилагани временните мерки, от 9 ноември 2003 г. до 10 април 2004 г., вносът на съответния продукт продължи да нараства, а цените продължиха да падат. Съгласно временните мерки ставката на допълнителното мито бе фиксирана на 155 EUR за тон. Отчасти в резултат на засилената позиция на еврото е ясно, че тази ставка бе погълната от понижаванията на средната цена, обявявана от производителите износители в КНР. Поради това, с цел да се постигне желаните ефект, ставката на допълнителното мито би трябвало да е по-висока от 155 EUR за тон.

(115) Равнището на допълнителното мито е било изчислено на базата на целева цена, при която производителите в Общността биха постигнали 6,8 % норма на печалбата от оборота, като цената е изчислена така че са отчетени и транспортните разходи, за да се осигури подходящо сравнение с вноса, доставян за основната географска област за потреблението. След това този размер на цената бе съпоставен със средната цена по вноса за периода от април 2003 г. до декември 2003 г. при същото ниво на търговия, приспособена към цена CIF граница на Общността, с включено мито, разходи след вноса и към която е прибавена печалба за вносителите. Размерът на упомената печалба се базираше на оценка на действителните печалби, реализирани от производителите в Общността през периода от 1998—1999 г. до 2001—2002 г. Равнището на продажбите на по-ниски цени е изчислено на 57,9 % от импортната цена CIF. Изразено като мито с фиксиран размер, дължимото мито следователно би трябвало да е 301 EUR за тон. Предвид познатия ефект от големите промени в позицията на еврото по отношение на китайския юан върху цената на внасяните стоки, в

¹ ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 29.

² ОВ L 64, 2.3.2004 г., стр. 25.

случай, че по-нататък еврото падне спрямо юана, така че да окаже значително влияние върху цените, размерът на митото може да се преразгледа.

(116) За да се поддържа достъп до пазара на Общността, тарифните квоти би трябвало да се основават на обема на вноса през най-близкия последен период. Периодът от най-близките три последователни години, за които има статистически данни за вноса, обхваща от 1999—2000 г. до 2001—2002 г. (2002—2003 г. не се счита за представителна, тъй като през този период започна процедурата за проучване на защитните мерки). Поради това тарифните квоти би трябвало да се базират на средния обем на вноса през тези години (27 570 тона за ЕС, състоящ се от 15 държави-членки). Предвид значителното увеличаване на запасите от страна на някои вносители и продължаващото високо равнище на вноса през последните най-близки години, се счита че това е максималният обем на вноса, който трябва да се внася без да се заплаща допълнително мито. Счита се че това е обемът, който позволява на производителите в Общността да продължат да се приспособяват, като в същото време се избягва последващо влошаване на положението им.

(117) Комисията отбелязва, че ще се наложи преразглеждане на количествата по тарифните квоти в светлината на разширяването, насрочено да се осъществи на 1 май 2004 г. Размерът на тарифните квоти за първия период (27 570 тона за ЕС от 15 държави-членки) следователно трябва да се увеличи със средното количество за година внасяно от страни, които не са членки на ЕС за страните кандидатки през годините от 2000 до 2002. Това средно внасяно количество възлиза на 4060 тона. Затова тарифната квота на ЕС от 25 държави-членки за първия период следва да бъде 31 630 тона. Тъй като крайният период е само 212 дни, действителното количество на квотата за вноса за крайния период трябва да бъде намалено пропорционално.

(118) С оглед да се запазят традиционните търговски потоци, като в същото време се гарантира, че пазарът на Общността остава отворен за нови страни доставчици, количеството по тарифните квоти трябва да се разпредели между тези страни, които имат съществен интерес да доставят съответния продукт на пазара на Общността, а една част трябва да се остави за страните, които понастоящем не проявяват съществен интерес. След консултиране с КНР, единствената страна, за която се счита, че има такъв съществен интерес, Комисията счита за целесъобразно да определи специфична тарифна квота за КНР на базата на частите от общото количество на продукта, доставено от тази страна през тригодишния период от 1999—2000 г. до 2001—2002 г. По-голямата част от внасяните през този период стоки са били с произход от КНР и поради това по отношение на КНР трябва да се прилага специфична за страната тарифна квота, а за всички останали страни - една квота.

(119) Въз основа на посоченото дотук се счита, че количеството на първоначалната квота, определена по отношение на Китай за ЕС, състоящ се от 25 държави-членки щеше да е 30 843 тона за период от една година, като в същото време обемът, определен за всички останали държави за този период щеше да е 787 тона. Смята се, че ако това бе направено, квотата определена за всички останали страни би била твърде малка, за да се даде възможност за конкуренция или да се позволи навлизането на нови играчи на пазара. Желателно е други страни, освен КНР, също да имат възможност да осъществяват износ на съответния продукт за Общността. Квотата, определена за всички останали страни следователно трябва да бъде увеличена на 3 % от средното потребление в Общността през разглеждания период (или 2 314 тона за една година), като се дава обща база за тарифните квоти от 33 157 тона.

(120) С оглед на задължението за либерализиране на мерките, общото годишно количество на тарифните квоти трябва да се увеличава с 5 % през всеки един от следващите периоди, т.е. на 34 815 тона за периода до 10 април 2006 г. на 36 556 тона за периода до 10 април 2007 г. и на 22 294 тона за периода от 8 ноември 2007 г. (212 дни). Комисията ще извърши преглед на мерките в средносрочен план в съответствие с член 21 от Регламент (ЕО) № 3285/94, за да изследва резултатите от въвеждането на мярката, да определи дали и по какъв начин е подходящо да се ускори хода на либерализацията, както и да установи дали все още е необходимо прилагането на мярката. В контекста на краткосрочния преглед, Комисията ще вземе предвид също така и стъпките, предприети от производителите в Общността като начин да се преструктурират.

(121) В съответствие със законодателството на Общността и поетите международни задължения на Общността, защитните мерки не трябва да се прилагат по отношение на продукт, който е с произход от развиваща се страна, освен ако делът на тази страна при вноса на продукта в Общността не надвишава 3 %. Единствената развиваща се страна, която не отговаря на изискванията да се ползва от това изключение е КНР. Поради тази причина, развиващите се страни, за които не се отнасят окончателните мерки, трябва да бъдат изрично посочени и това е направено в приложение 2.

11.2. УПРАВЛЕНИЕ НА ТАРИФНАТА КВОТА

(122) Преди въвеждането на мерките определени вносители и техни асоциации поискаха да бъде въведена система, която би позволила на вносителите, които традиционно осъществяват внос на съответния продукт от КНР, да имат гарантирани количества на основата на традиционното им ниво на внос от КНР. Други вносители пък твърдяха, че всяка система на квоти би трябвало да действа на базата на принципа „пръв пристигнал, пръв обслужен“, с цел да се избегне ненужното административно бреме и поддържане на конкуренцията.

(123) С цел да се получи необходимата информация, за да се установи подходящия метод на управление на квотите, на 2 октомври 2003 г. Комисията публикува обява (¹). Въз основа на предоставената информация през всеки от сезоните за консервиране 1999—2000 г., 2000—2001 г. и 2001—2002 г., болшинството от внесено количество от съответния продукт (над 90 %) е било внесено от малко на брой вносители, които са осъществили внос средно от 500 тона или повече за един сезон (наричани оттук нататък „традиционни вносители“). Останалото количество е било внесено от вносители, които са различни от традиционните вносители (наричани оттук нататък „други вносители“).

(124) Докато някои вносители твърдяха, че прагът за традиционните вносители трябва да е по-нисък (например 300 тона или по-малко), в същото време при прилагането на временните мерки бе установено, че е имало голям брой вносители, които са искали да внасят по-малки количества от продукта. Затова, като цяло увеличаването на дела на наличното количество на тарифната квота за нетрадиционните вносители служи по-добре на интересите на вносителите на по-малки количества от продукта, отколкото ако се намали прага за тях, така че да отговарят на изискванията за традиционен вносител.

¹ ОВ С 236, 2.10.2003 г., стр. 30.

(125) След като е разгледала искането в светлината на натрупания опит по време на прилагането на временните мерки, Комисията отбелязва следното:

- ако няма система за гарантирани лицензии, цената на внасяния от КНР продукт вероятно ще се покачи драстично през ранния етап от периода на прилагане на тарифната квота и впоследствие би могла рязко да падне, когато вносителите достигнат или надвишат нивото на вноса необходимо им, за да изпълняват поръчките си (т.нар. „неочакван“ ефект). „Неочакваният“ ефект от разпределението на тарифните квоти на базата на принципа „първ пристигнал, първ обслужен“ излага производителите в Общността на опасност от причиняване на вреди, тъй като през началния етап от сезона за консервиране търсенето ще е насочено към вносните продукти от КНР, а едва след като тарифната квота е изчерпана ще се насочи към продукта, произведен от производителите в Общността. Това застрашава производителите в Общността от намаляване на продажбите през началния етап от сезона за консервиране, като те биха пострадали и от несигурността, която се създава от резките флуктуации на цената. Ако това се случи, то би застрашило постигането на целта, която се преследва с определяне на окончателните мерки,

- в интерес на съществуващите вносители, които обичайно внасят значителни количества от съответния продукт от КНР, ще бъде включването на разпоредба, с която да се осигури, че се запазват традиционните търговски потоци, както и че тези вносители ще продължат да имат възможността да внасят от КНР определено количество от съответния продукт без заплащането на допълнително мито. Предимство за новите вносители е също и това, че те имат възможността да внасят съответния продукт от КНР без да заплащат допълнително мито,

- в интерес на търговците на дребно и на потребителите е да продължи да има адекватно предлагане на съответния продукт на пазара на Общността и пазарната цена да бъде стабилизирана,

- окончателните мерки трябва да са такива, че да постигнат целта си, като в същото време се сведе до минимум ненужното нарушение на функционирането на пазара, проявяващо се под формата на остри флуктуации на цените и негативни последици за производителите в Общността, и също така се осигури най-малкото административно бреме за вносителите. В тази връзка се отбелязва, че през периода на прилагането на временните мерки, вносът на съответния продукт в действителност е нараснал, докато в същото време цената на дребно поне на един основен играч, се е понижила със 17 %,

- мерките трябва да се въведат под такава форма, че да насърчават конкуренцията сред вносителите до нарастваща степен и да осигуряват, че нови нетрадиционни вносители имат възможността да се включат на пазара.

(126) След като взе под внимание тези съображения, Комисията смята, че няма да е целесъобразно количеството на тарифната квота да се управлява на базата на принципа „първ пристигнал, първ обслужен“. По-скоро икономическите оператори, които традиционно са внасяли значителни количества от съответния продукт за Общността или за страните кандидатки (определяни като „традиционни вносители“) би трябвало да имат възможността да кандидатстват за лицензия за внос на съответно количество от съответния продукт без да заплащат допълнително мито, въз основа на традиционното равнище на вноса им от КНР. В същото време, други вносители, които биха искали да осъществяват внос на съответния продукт от КНР за Общността, но които не отговарят на критериите (и се определят като

„други вносители“), трябва да имат възможност да кандидатстват за лицензия за внос на съответния продукт без да заплащат допълнително мито.

(127) Затова може да се установи система на лицензии, посредством която правото да се внася съответния продукт, освободен от мито, зависи от представянето на лицензия за внос. Подробните правила за прилагането на тази система трябва да допълват или да включват изключения от тези, които са определени в Регламент (ЕО) № 1291/2000 на Комисията от 9 юни 2000 г. за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕО) 322/2004 ⁽²⁾.

(128) За да може системата да действа ефективно, правото да се кандидатства за лицензия трябва да бъде ограничено до оператори, физически или юридически лица, индивиди или групи, които в последните години са имали опит в осъществяването на внос за Общността за или страните кандидатки. Необходими са също и мерки, с които да се сведе до минимум броят на заявленията за лицензии за внос със спекулативна цел, което може да доведе до непълно оползотворяване на тарифните квоти. Затова, с цел да отговорят на изискванията за кандидатстване за лицензия, вносителите трябва през последните години да са осъществявали внос за Общността на умерено минимално количество от подобни продукти. Предвид естеството и стойността на съответния продукт се смята за разумно, че за да отговорят на изискванията за кандидатстване за лицензия, вносителите трябва да са осъществили внос поне на 50 тона продукти от преработени плодове и зеленчуци, както е посочено в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/96 през един или повече от последните най-близки три последователни сезона за консервиране (2000—2001 г., 2001—2002 г. и 2002—2003 г. за първия период на окончателните мерки (от 11 април 2004 г. до 10 април 2005 г.). Освен това, трябва да се включи разпоредба, с която да се изисква заплащането на гаранция по отношение на всеки тон от съответния продукт, за който е подадено заявление за лицензия за внос. Гаранцията трябва да е достатъчно висока, за да не подтиква към спекулативни заявления, но и не дотам висока, че да възпре тези, които се занимават с осъществяването на реална търговска дейност, свързана с преработването на плодове и зеленчуци. В този контекст за умерена се смята гаранция, която се равнява приблизително на 20 % от стойността на съответния продукт от внос.

(129) При временните мерки традиционните вносители получиха 85 % от количеството на тарифната квота (23 435 тона на годишна основа), а в същото време другите вносители получиха 15 % (или 4135 тона на годишна основа). Мерките трябва да са такива, че позицията на традиционните вносители да бъде запазена, като в същото време се поддържа конкуренцията и се осигурява достъп до пазара за другите вносители. Значителен брой са вносителите, които са с история при вноса на консервирани сатсуми от КНР, но които не отговарят на изискването за прага от 500 тона, за да бъдат третираны като традиционни вносители. Предвид разнообразието на внасяните от тези вносители количества е установено, че за тях е по-справедливо да се увеличи количеството на тарифната квота, отколкото да се намали размера на прага за количеството на внасяните стоки.

¹ ОВ L 152, 24.6.2000 г., стр. 1.

² ОВ L 58, 26.2.2004 г., стр. 3.

(130) Смята се, че независимо от високия процент на вноса на съответния продукт, осъществяван от традиционните вносители през последните най-близки сезони за консервиране, с цел пазара да остане отворен, да се поддържа конкуренцията и да се осигури възможност за вносителите на по-малки количества да участват на пазара, 25 % от количеството на тарифната квота за стоки с произход от КНР, трябва да се предостави на „другите вносители“. Чрез разпределяне на 75 % от квотата за традиционните вносители по време на окончателните мерки, първоначалното налично количество на тарифната квота за тях би било поддържано на ниво от 23 132 тона. Това би запазило позицията на традиционните вносители, като в същото време позволява нетрадиционните вносители да получат един по-висок процент в сравнение с този, който е бил разпределен при временните мерки. Следователно количеството, разпределено на другите вносители, трябва да бъде увеличено до 7 711 тона (което е 25 % от количеството на тарифната квота).

(131) Лицензии за съответния процент от тарифната квота, определен за традиционните вносители за съответния период за внос на съответния продукт с произход от КНР, се предоставят на традиционните вносители при подаване на заявление и при условие че отговарят на определени обективни критерии. Лицензии за останалата част от тарифната квота за съответния период се предоставят на „другите вносители“, при подаване на заявление и при условие че отговарят на определени обективни критерии. Тези критерии са необходими, за да се гарантира, че всеки традиционен вносител има възможността да запази позицията си спрямо другите традиционни вносители, че нито един вносител не е в състояние самостоятелно да осъществява контрол върху пазара и че конкуренцията между вносителите се запази. В тази връзка, най-подходящият обективен критерий за традиционни вносители е максималното количество (нето тегло) от съответния продукт, внесено за един сезон за консервиране от традиционния вносител през трите най-близки последователни сезона 2000—2001 г., 2001—2002 г. и 2002—2003 г. за първия период на окончателните мерки (от 11 април 2004 г. до 10 април 2005 г.). Най-подходящият обективен критерий за други вносители е лимит в размер на 20 % от наличната тарифна квота за други вносители за стоки с китайски произход (т.е. 3 % от количеството на тарифната квота за стоки с китайски произход).

(132) Що се отнася до вноса на съответния продукт с произход от страни, които са различни от КНР, тъй като традиционните вносители не внасят значителни количества от съответния продукт от други страни, които са различни от КНР, и тъй като тарифната квота, която ще се определи е значително по-висока в сравнение с вноса през предишните сезони за консервиране, се смята, че цялата тарифна квота следва да се ползва от всички вносители на еднакви начала и, че (поради упоменатите по-горе причини) най-подходящият обективен критерий за ограничаване броя на заявленията за лицензии за внос е определянето на лимит от 20 % от количеството на тарифната квота, която се предоставя за стоки от такъв произход.

(133) Изискванията за допустимост на внасяните от развиващите се страни стоки с цел да бъдат изключени от тарифните квоти, зависи от произхода на стоките. Изискванията за допустимост на вносни стоки по отношение на тарифната квота, определена за внасяните количества продукти с произход от КНР, и за тарифната квота за внасяните количества продукти с произход от всички други страни, зависи също и от произхода на стоките. Действащите в Общността критерии за определяне на произхода следователно трябва да се приложат, като с цел да се осигури ефективното управление на тарифните квоти при вноса на съответния продукт се изисква на границата на Общността да се представи сертификат за произход, с изключение на случаите, когато за внасяните количества от съответния продукт

има издаден документ, доказващ произхода на стоките или документ, съставен съгласно съответните правила, определени с цел да се отговори на изискванията за ползване на преференциални тарифни мерки.

11.3. СРОК НА ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА МЕРКИТЕ

(134) Прилагането на окончателните мерки не трябва да продължи повече от четири години, като това включва и периода на прилагане на временните мерки, които влязоха в сила на 9 ноември 2003 г. Следователно, срокът на прилагане на мерките изтича не по-късно от 8 ноември 2007 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Система на тарифни квоти

1. Открива се система на тарифни квоти във връзка с вноса в Общността на определени приготвени или консервирани мандарини (включително танжерини и сатсуми (*satsumas*), кlementини, *wilkings* и други подобни цитрусови хибриди без прибавка на алкохол, но с прибавка на захар, които понастоящем се включват в кодове по КН 2008 30 55 и 2008 30 75 (наричани оттук нататък „консервирани мандарини“). Обемът на всяка от тарифните квоти и периода, през който те се прилагат са посочени в приложение 1.

2. Конвенционалната ставка на мито, предвидена в Регламент (ЕО) № 2658/87 на Съвета ⁽¹⁾ или всяка преференциална ставка на мито, продължава да се прилага за консервирани мандарини, които се внасят съгласно квотите, посочени в параграф 1.

3. При спазване на член 9, вносът на консервирани мандарини, при който не се изисква представяне на лицензия, упомената в член 3, параграф 1, отнасяща се до страната, от която произхождат консервираните мандарини, подлежат на обмיתяване с допълнително мито в размер на 101 EUR за тон.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

а) „сезон за консервиране“ е период от 12 месеца, който започва от 1 октомври предходната година и завършва на 30 септември следващата година;

б) „страни кандидатки“ са Латвия, Литва, Естония, Полша, Унгария, Чешката република, Словакия, Словения, Малта и Кипър;

¹ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2344/2003 на Комисията (ОВ L 346, 31.12.2003 г., стр. 38).

в) „вносител“ е оператор, физическо или юридическо лице, индивид или група, който през някой от последните три най-близки последователни сезона за консервиране е осъществявал внос за Общността или за страните кандидатки в обем не по-малко от 50 тона за сезон на преработени плодове и зеленчуци, упоменати в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/96, независимо от произхода на внасяните продукти;

г) „традиционен вносител“ е вносител, който през последните три най-близки последователни сезона за консервиране е осъществявал внос на консервирани мандарини за Общността или за страните кандидатки в обем средно от 500 тона или повече за сезон, независимо от произхода на внасяните продукти;

д) „референтно количество“ е максималното количество консервирани мандарини внасяни за един сезон от традиционен вносител през последните три най-близки последователни сезона за консервиране;

е) „други вносители“ са тези, които не са традиционни вносители на продукта;

ж) „произход“ се отнася до страната на произход на вноса, независимо дали КНР от една страна или държава, различна от КНР, от друга страна.

Член 3

Система на лицензии за внос

1. Всички внасяни продукти съгласно квотите, посочени в член 1, параграф 1 подлежат на представяне на лицензия за внос (наричана оттук нататък „лицензия“), издадена в съответствие с Регламент (ЕО) № 1291/2000, при спазване на разпоредбите на настоящия регламент.

2. Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1291/2000 не се прилага за лицензиите. В клетка 19 на лицензиите се отбелязва знака „0“.

3. Чрез дерогация от член 9 от Регламент (ЕО) № 1291/2000 правата, произтичащи от лицензиите, са непрехвърляеми.

4. Размерът на гаранцията, упомената в член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1291/2000 е 10 EUR/тон нето тегло.

Член 4

Валидност на лицензиите

1. В клетка 8 на заявленията за лицензии и на самите лицензии се посочва страната на произход на продукта. До думата „да“ в клетка 8 се отбелязва кръстче. Лицензиите са валидни единствено за продуктите с произход от страната, посочена в тази клетка.

2. Валидността на лицензиите е само в рамките на срока, за който те са издадени. В клетка 24 от лицензиите се съдържа точка, в която се посочва срока на валидност на лицензията (например „лицензията е валидна само от 11 април 2004 г. до 10 април 2005 г.“).

Член 5

Заявления за лицензии

1. Заявления за лицензии могат да се подават само от вносителите.

Заявленията се подават до компетентните национални органи. В подкрепа на своите заявления, вносителите предоставят информация, с която се потвърждава съответствието с член 2, букви в) и г) пред съответните компетентни национални органи.

2. Заявленията за лицензии за периода до 10 април 2005 г. могат да се подават през периода от 1 до 7 май 2004 г. Във всички останали случаи заявленията за лицензии за всеки следващ период, могат да се подават от 1 до 8 февруари, непосредствено преди началото на съответния период.

3. Заявленията за лицензии, които се подават от традиционни вносители, включват количество не по-голямо от референтното количество за съответния традиционен вносител във връзка с вноса на консервирани мандарини с произход от КНР и не по-голямо от 20 % от количеството на тарифната квота, определено по отношение на вноса на консервирани мандарини с произход от всички останали страни.

4. Заявленията за лицензии, които се подават от други вносители, включват количество не по-голямо от 3 % от количеството на тарифната квота, определено в Приложение I по отношение на вноса на консервирани мандарини с произход от КНР и не по-голямо от 20 % от количеството на тарифната квота, определено по отношение на вноса на консервирани мандарини с произход от всички останали страни.

5. В клетка 20 на заявленията за лицензии се посочва „традиционен вносител“ или „друг вносител“, в зависимост от случая, и „искане съгласно Регламент (ЕО) № 658/2004“.

Член 6

Разпределение на тарифните квоти

1. При вноса на продукти с произход от Китай тарифната квота определена в член 1, параграф 1 за всеки период се разпределя, както следва:

а) 75 % за традиционните вносители;

б) 25 % за други вносители.

Ако през някой от периодите разпределеното количество не бъде напълно изчерпано от едната категория вносители, останалото количество може да бъде преразпределено към другата категория.

2. При вноса на продукти, които не са с произход от Китай, определената в член 1, параграф 1 квота се осигурява на традиционните вносители и другите вносители.

Член 7

Информация, съобщавана от държавите-членки на Комисията

1. Държавите-членки нотифицират Комисията за това дали са подадени заявления за лицензии за внос и за количествата, които се включват в обхвата на заявленията за лицензии.
2. За периода от 11 април 2004 г. до 10 април 2005 г. информацията, посочена в параграф 1, се съобщава не по-късно от 12.00 часа (брюкселско време) на 11 май 2004 г.
3. За всеки следващ период, информацията, посочена в параграф 1, се съобщава не по-късно от 12.00 часа (брюкселско време) на 10 февруари, непосредствено преди началото на съответния период.
4. Информацията, посочена в параграф 1 се подава по електронен път, като се използва формуляра, разпратен за целта от Комисията до държавите-членки. Информацията, включена в този формуляр се разбива по вид вносител и по произход по смисъла на член 2.

Член 8

Издаване на лицензии

1. Въз основа на информацията, съобщена от държавите-членки съгласно член 7, Комисията взема решение с регламент за всеки произход и всеки вид вносител по смисъла на член 2, и като взема под внимание параграф 2, за съотношението, в което да се издават лицензиите. Решението се взема не по-късно от 2 юни 2004 г., когато се отнася за периода от 11 април 2004 г. до 10 април 2005 г., а при всички останали случаи - не по-късно от 15 март, непосредствено преди началото на съответния период.
2. Когато въз основа на информацията, подадена от държавите-членки съгласно член 7, Комисията установи, че заявленията за лицензии превишават количествата, определени в съответствие с членове 1 и 6, тя определя единно процентно намаляване, което да се прилага при въпросните заявления за лицензии.
3. Лицензиите се издават от компетентните национални органи на четвъртия работен ден след влизането в сила на предвидения в параграф 1 регламент.
4. Когато съгласно параграф 1 количеството, за което е издадена лицензията, е по-малко от заявеното количество, заявлението за лицензия може да бъде оттеглено в срок до три работни дни от влизането в сила на мерките, приети съгласно този параграф. В случай на такова оттегляне, гаранцията незабавно се освобождава.

Член 9

Развиващи се страни

Вносът на консервирани мандарини с произход от някоя от развиващите се страни, посочени в приложение 2, не е обект и не се разпределя на тарифни квоти.

Член 10

Общи разпоредби

1. Произходът на консервираните мандарини, за които се прилага настоящият регламент, се определя в съответствие с действащите разпоредби на Общността.

2. При спазване на параграф 3, при всяко пускане на консервирани мандарини с произход от трета страна за свободно движение в рамките на Общността се изисква представяне на сертификат за произход, издаден от компетентните национални органи на въпросната страна, който отговаря на условията, определени в член 47 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията ⁽¹⁾.

3. Сертификатът за произход, упоменат в параграф 2, не се изисква при внос на консервирани мандарини, за които има издаден документ, удостоверяващ произхода им или документ, съставен съгласно определените съответни условия, с цел да се изпълнят изискванията за преференциални тарифни мерки.

4. Документ, удостоверяващ произхода на продуктите, се приема само ако консервираните мандарини отговарят на критериите за определяне на произхода, които са установени в действащите разпоредби на Общността.

Член 11

Държавите-членки и Комисията осъществяват тясно сътрудничество помежду си с цел да осигурят спазването на настоящия регламент.

Член 12

Настоящият регламент влиза в сила на 11 април 2004 г. и се прилага до 8 ноември 2007 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 7 април 2004 година.

За Комисията:

Pascal LAMY

Член на Комисията

¹ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2286/2003 (ОВ L 343, 31.12.2003 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

*****[PLEASE INSERT NUMBERS FROM THE ORIGINAL]*****

Период	Квота за КНР (в тонове)	Квота за всички останали страни (в тонове)
от 11.04.2004 г. до 10.04.2005 г.		
от 11.04.2005 г. до 10.04.2006 г.		
от 11.04.2006 г. до 10.04.2007 г.		
от 11.04.2007 г. до 8.11.2007 г.		

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на развиващите се страни, освободени от прилагане на мерките, тъй като те изнасят по-малко от 3 % от вноса, предназначен за Общността.

Обединени Арабски Емирства, Афганистан, острови Антигуа и Барбуда, Ангола, Аржентина, Барбадос, Бангладеш, Буркина Фасо, Бахрейн, Бурунди, Бенин, Бруней Дарсалам, Боливия, Бразилия, Бахамски острови, Бутан, Ботсуана, Белиз, Демократична република Конго, Централна африканска република, Конго, Кот д'Ивоар, Чили, Камерун, Колумбия, Коста Рика, Куба, остров Зелени нос, Джибути, Доминика, Доминиканска република, Алжир, Еквадор, Египет, Еритрея, Етиопия, Фиджи, Федерални щати Микронезия, Габон, Гренада, Гана, Гамбия, Гвинея, Екваториална Гвинея, Гватемала, Гвинея Бисау, Гвиана, Хондурас, Хаити, Хонконг, Индонезия, Индия, Ирак, Ислямска република Иран, Ямайка, Йордания, Кения, Камбоджа, Кирибати, Комори, Сейнт Кристофър и Нейвис, Кувейт, Народна демократична република Лаос, Ливан, остров Сейнт Лусия, Шри Ланка, Либерия, Лесото, Либийска арабска джамахирия, Мароко, Мадагаскар, Маршалски острови, Мали, Мианмар, Монголия, Мавритания, Мавриций, Малдиви, Малави, Мексико, Малайзия, Мозамбик, Намибия, Нигер, Нигерия, Никарагуа, Непал, Науру, Оман, Панама, Перу, Папуа-Нова Гвинея, Филипини, Пакистан, Палау, Парагвай, Катар, Руанда, Саудитска Арабия, Соломонови острови, Сейшели, Судан, Сиера Леоне, Сенегал, Сомалия, Суринам, Сао Томе и Принсипи, Ел Салвадор, Сирийска арабска република, Свазиленд, Чад, Того, Тайланд, Тунис, остров Тонга, Източен Тимор, Тринидад и Тобаго, Тувалу, Обединена република Танзания, Тайван, Уганда, Уругвай, острови Сейнт Винсент и Северни Гренадини, Венесуела, Виетнам, Вануату, острови Самоа, Йемен, Южна Африка, Замбия и Зимбабве.